

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 219.336 van 14 mei 2012  
in de zaak A. 192.821/IX-6380**

In zake: Thierry DE BILDE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Peter Crispyn  
kantoor houdend te 9030 Mariakerke  
Mazestraat 16  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van  
Binnenlandse Zaken  
die woonplaats kiest bij  
de Federale Politie DGS/DSJ  
gevestigd te 1050 Brussel  
Fritz Toussaintstraat 8

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 29 mei 2009, strekt tot de  
nietigverklaring van de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene  
Directie Bestuurlijke Politie van de Federale Politie van 3 april 2009 waarbij aan  
Thierry De Bilde de zware tuchtstraf van de schorsing van één week wordt  
opgelegd.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord  
ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 mei 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Kirsten Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De verzoeker is aanvankelijk hoofdinspecteur van politie bij de politiezone Wetteren-Laarne-Wichelen. Na mutatie op 1 september 2006, is hij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing werkzaam bij de verkeerspost Oudergem van de federale wegpolitie.

Hij behoort tot de Nederlandse taalrol.

3.2. Op 17 juni 2006 neemt de verzoeker deel aan een wielervedstrijd voor eliterenners zonder contract. Diezelfde avond wordt hij aan een dopingcontrole onderworpen, georganiseerd door de Vlaamse overheid.

Blijkens het verslag van de directeur van het dopingcontrolelaboratorium van de Universiteit Gent van 30 juni 2006 is de afgenomen dopingtest positief.

3.3. Het desbetreffende dossier wordt overgemaakt aan het parket, waarna op 5 juli 2006 een huiszoeking en een verhoor van de verzoeker volgen. Op dezelfde dag wordt de toenmalige dienstoverste van de verzoeker, hoofdcommissaris G.V. van de politiezone Wetteren-Laarne-Wichelen, als gewone tuchtoverheid in kennis gesteld van het lopende strafonderzoek. Op 6 juli 2006 richt deze tuchtoverheid een brief aan de procureur des Konings te Dendermonde waarin zij een beeld schetst van het functioneren van de verzoeker binnen haar korps.

3.4. Op 12 juli 2006 meldt de gewone tuchtoverheid aan de verzoeker dat zij in toepassing van artikel 56, tweede lid, van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten (hierna: de tuchtwet) het resultaat van het gerechtelijk onderzoek zal afwachten alvorens een tuchtrechtelijk initiatief te nemen.

3.5. Bij beslissing van het sporttribunaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt de verzoeker disciplinair gestraft met een effectieve schorsing van achttien maanden met ingang van 14 december 2006.

3.6. Op “regelmatige tijdstippen” informeert de gewone tuchtoverheid bij het parket naar de stand van het gerechtelijk onderzoek.

3.7. Met een brief van 24 januari 2008 deelt de procureur des Konings te Dendermonde aan de verwerende partij mede dat het dossier op strafrechtelijk gebied werd geseponeerd en verleent hij toestemming voor inzage en afschrift van het dossier met het oog op de verdere afhandeling op tuchtrechtelijk gebied.

3.8. Op 13 maart 2008 wordt beslist dat de hogere tuchtoverheid, met name de directeur-generaal van de Algemene Directie Bestuurlijke Politie (hierna: DGA), wordt geadieerd.

3.9. Op 19 mei 2008 stelt hoofdcommissaris O. Libois, directeur-generaal van de DGA, in zijn hoedanigheid van hogere tuchtoverheid ten laste van de verzoeker een inleidend verslag op. De directeur-generaal stelt dat de ten laste gelegde feiten - met name dat de verzoeker de waardigheid van het ambt in het gedrag heeft gebracht door als politieambtenaar en sportbeoefenaar verboden stimulerende producten te gebruiken - bewezen zijn, dat ze aan de verzoeker moeten worden toegerekend en dat ze als tuchtfeiten moeten worden gekwalificeerd. Hij formuleert het voorstel om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van inhouding van 5 % van de wedde gedurende twee maanden op te leggen.

De verzoeker ondertekent dit inleidend verslag op 31 mei 2008 voor kennisneming en ontvangst.

3.10. Op 27 juni 2008 dient de verzoeker een verweerschrift in. Daarin voert hij onder meer aan dat het tuchtonderzoek gebrekkig werd gevoerd, dat bepaalde procedurele voorschriften werden miskend en dat de ten laste gelegde feiten de waardigheid van het ambt niet in het gedrang brengen. Voorts vraagt de verzoeker om te worden gehoord en om de door hem aangeduide getuigen, in totaal vijftien personen, op te roepen. Hij wenst bovendien de verschillende getuigenverhoren bij te wonen, opdat een tegensprekelijk debat zou kunnen plaatshebben.

3.11. In een eerste replieknota van 4 juli 2008 verduidelijkt de hogere tuchtoverheid een gedeelte van haar inleidend verslag. In het bijzonder vervangt zij de inhoud van het onderdeel “9. Rechten van verdediging” van dit verslag, waarin volgens de verzoeker meerdere onduidelijkheden voorkwamen. In een tweede replieknota van dezelfde datum verwerpt de hogere tuchtoverheid het verzoek van

de verzoeker om alle aangewezen getuigen te horen, omdat dit volgens haar geen meerwaarde biedt voor het tuchtdossier. Zij gaat wel in op de vraag om verzoekers vroegere dienstoverste, hoofdcommissaris G.V., als getuige op te roepen en de verzoeker toe te laten op het verhoor aanwezig te zijn. Ook zal aan deze getuige worden gevraagd zijn brief van 8 (lees: 6) juli 2006 aan de procureur des Konings, met betrekking tot verzoekers functioneren, neer te leggen.

Hiertegen dient de verzoeker op 6 juli 2008 een aanvullend verweerschrift in.

3.12. Op 7 juli 2008 wordt de verzoeker, bijgestaan door zijn tuchtverdediger, in opdracht van de hogere tuchtoverheid door hoofdcommissaris D.D. gehoord. Op 9 juli 2008 wordt hoofdcommissaris G.V. als getuige gehoord. Dit getuigenverhoor heeft plaats zonder dat de verzoeker of zijn tuchtverdediger aanwezig zijn, omdat de getuige zich uitdrukkelijk tegen hun aanwezigheid heeft verzet. De getuige legt zijn brief van 6 juli 2006 niet neer, maar geeft er wel lezing van.

3.13. Met een brief van 9 juli 2008 verzoekt hoofdcommissaris D.D. de procureur des Konings om de voorlegging van de bedoelde brief.

Middels een replieknota van 10 juli 2008 stelt de tuchtoverheid de verzoeker hiervan in kennis en beslist zij dat de termijn van vijftien dagen, waarbinnen zij een tuchtbeslissing moet nemen, met toepassing van artikel 38sexies van de tuchtwet wordt verlengd “tot de termijn die noodzakelijk is om aan het gevraagde te voldoen”.

Op 15 juli 2008 dient de verzoeker opnieuw een aanvullend verweerschrift in.

3.14. De hogere tuchtoverheid meldt in een replieknota van 24 juli 2008 aan de verzoeker dat de procureur des Konings de originele brief van 6 juli

2006 niet kon terugvinden en daarom bij hoofdcommissaris G.V. een kopij werd opgevraagd, die als bijlage bij de nota is gevoegd. Voorts verleent de tuchtoverheid aan de verzoeker een termijn van vijf werkdagen om een aanvullend verweerschrift in te dienen.

3.15. Op 29 juli 2008 beslist de hogere tuchtoverheid ten laste van de verzoeker het voorstel tot het opleggen van de zware tuchtstraf van inhouding van 5 % van de wedde gedurende twee maanden uit te spreken.

Met aangetekende zendingen van 31 juli 2008 en 1 augustus 2008 wordt dit voorstel van zware tuchtstraf aan de verzoeker ter kennis gebracht.

3.16. Tegen dit voorstel dient de verzoeker bij de tuchtraad een verzoek tot heroverweging in.

Op de hoorzitting van 16 oktober 2008 wordt de verzoeker door de tuchtraad een eerste keer gehoord. De Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie (hierna: de Algemene Inspectie) heeft een deskundigenverslag opgesteld dat ter zitting wordt neergelegd.

3.17. Hoewel het strafdossier aanvankelijk zonder gevolg werd geklasseerd (zie hiervóór: randnummer 3.7.), wordt de verzoeker door het Openbaar Ministerie alsnog gedagvaard. Met een vonnis van 29 december 2008 verklaart de correctionele rechtbank te Dendermonde de verzoeker schuldig aan de hem ten laste gelegde strafrechtelijke inbreuken. Ze kent hem wel het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak toe voor een termijn van drie jaar.

3.18. Op 28 januari 2009 wordt de verzoeker opnieuw gehoord door de tuchtraad. Ook bij die gelegenheid wordt een deskundigenverslag van de Algemene Inspectie neergelegd. In dit verslag wordt onder meer het

tussengekomen strafvonnis in aanmerking genomen en wordt voorgesteld om de tuchtstraf van de schorsing van één week op te leggen.

Teneinde de verzoeker toe te laten te reageren op het nieuwe deskundigenverslag, wordt de zaak terug opgeroepen op de zitting van de tuchtraad van 11 februari 2009. Op die dag legt de verzoeker zijn schriftelijke opmerkingen neer.

3.19. Op 11 maart 2009 geeft de tuchtraad zijn definitief advies. De tuchtraad oordeelt dat de door de hogere tuchtoverheid voorgestelde zware tuchtstraf van inhouding van 5 % van de wedde gedurende twee maanden een te lichte straf is. Hij adviseert om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van de schorsing van één week op te leggen.

Diezelfde dag nog wordt dit advies aan de verzoeker en zijn tuchtverdediger ter kennis gebracht.

3.20. Op 3 april 2009 beslist de hogere tuchtoverheid, in navolging van het advies van de tuchtraad, aan de verzoeker de zware tuchtstraf van de schorsing van één week op te leggen.

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoeker wordt op 6 april 2009 in kennis gesteld van deze beslissing.

#### *IV. Onderzoek van het eerste middel*

##### *Standpunt van de partijen*

4. De verzoeker voert in het middel de schending aan van de rechten van verdediging, van “het fundamentele recht om te begrijpen en begrepen

te worden”, van punt 77 van de deontologische code en van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoeker stelt dat zijn hogere tuchtoverheid, met name directeur-generaal O. Libois van de DGA, behoort tot het eentalige Franse taalkader en derhalve niet bevoegd is om kennis te nemen van een eentalig Nederlands tuchtdossier. Er is volgens de verzoeker geen enkele zekerheid dat deze directeur-generaal over enig taalbrevet beschikt. Voor zover hij over een taalbrevet zou beschikken na het slagen voor een examen zoals bedoeld in artikel 3 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger (hierna: wet van 30 juli 1938), biedt een dergelijk brevet geen enkele zekerheid omtrent de mogelijkheden van de directeur-generaal om op een afdoende wijze kennis te nemen van alles wat met verzoekers tuchtvervolging te maken heeft en in de Nederlandse taal werd gesteld.

5. De verwerende partij antwoordt dat directeur-generaal O. Libois van de DGA wel degelijk over het vereiste taalbrevet beschikt, dat is neergelegd als stuk 24 van het administratief dossier. Hij heeft dit taalbrevet behaald tijdens de opleiding voor kandidaat-officieren aan de Koninklijke Militaire School op grond van artikel 3 van de wet van 30 juli 1938. Bijlage 14 bij het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) stelt dit brevet gelijk met de vereisten van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: bestuurstaalwet).

De verwerende partij betoogt voorts dat de directeur-generaal overeenkomstig artikel 20 van de tuchtwet de bevoegde hogere tuchtoverheid is voor de leden van het middenkader van de federale politie, waartoe de verzoeker behoort. Noch de tuchtwet, noch het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 betreffende de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen bij de federale politie, noch de koninklijke besluiten van 6 februari 2007 betreffende de taalregeling in de eerste twee taaltrappen van de centrale diensten van de federale politie bepalen dat de directeur-generaal officieel tweetalig moet zijn. De functiebeschrijving van de directeur-generaal voorziet enkel in een functionele kennis van de andere

landstaal. Volgens de verwerende partij kon directeur-generaal O. Libois, gelet op zijn taalbrevet, kennis nemen van het volledige tuchtdossier in een voor hem begrijpbare taal. Bovendien werd de hele tuchtprocedure in het Nederlands gevoerd en heeft de verzoeker uitvoerig de mogelijkheid gehad om zijn rechten van verdediging uit te oefenen in de eigen taal. De procedure voor de tuchtraad werd in het Nederlands gevoerd, evenals de procedure voor de Raad van State. Het enkele feit dat de hogere tuchtoverheid tot het eentalig Franse taalkader behoort, schendt de rechten van verdediging niet. Ook de tuchtraad heeft in zijn advies gewezen dat de bevoegde tuchtoverheid door een taalbrevet kan aantonen dat zij de taal van de procedure machtig is en dat de tuchtwet niet voorschrijft dat de persoon die de functie van tuchtoverheid waarneemt van dezelfde taalrol dient te zijn als het personeelslid dat zich op tuchtgebied dient te verantwoorden.

6. De verzoeker neemt er in zijn memorie van wederantwoord akte van dat directeur-generaal O. Libois beschikt over het taalbrevet op grond van artikel 3 van de wet van 30 juli 1938. Hij stelt dat bijlage 14 bij het RPPol dit brevet weliswaar gelijkstelt met welbepaalde niveaus van taalkennis die worden vereist door de bestuurstaalwet, maar niet met het niveau dat vereist is opdat zijn fundamenteel recht om in tuchtzaken te worden begrepen, gerespecteerd zou zijn. Voor dit laatste moet minstens het brevet voorhanden zijn om te worden toegelaten tot het tweetalige kader. Over een dergelijk brevet beschikt de directeur-generaal niet.

7. In zijn laatste memorie laat de verzoeker nog gelden dat de wegpolitie van de federale politie een centrale uitvoeringsdienst is waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt en waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad is gevestigd. Volgens de verzoeker voorziet de bestuurstaalwet voor het functioneren van een dergelijke dienst in twee taalexamens, namelijk enerzijds het examen dat toelating geeft tot het tweetalige kader (artikel 43, § 3, derde lid, van de wet) en anderzijds het examen dat dient te worden afgelegd door diegenen die andere ambtenaren moeten evalueren en door de mandaathouders (artikel 43ter, § 7, van de wet). Aangezien artikel 43ter, § 7, nog niet in werking is getreden, is het examen

bedoeld in artikel 43, § 3, derde lid, het enige examen dat de kennis van de tweede taal bewijst die vereist is om in de centrale diensten te kunnen optreden zonder taaladjunct. Blijkens de gelijkwaardigheidstabel van de bijlage 14 bij het RPPol is een taalbrevet dat behaald is op grond van de artikelen 5 en 7 van de wet van 30 juli 1938 gelijkgesteld met de in artikel 43, § 3, derde lid, van de bestuurstaalwet bedoelde voldoende kennis van de tweede taal. Directeur-generaal O. Libois van de DGA bezit een taalbrevet op grond van artikel 3 van de wet van 30 juli 1938 en niet op grond van de artikelen 5 en 7 van deze wet. Derhalve is niet bewezen dat deze directeur-generaal over de vereiste grondige kennis van de tweede taal beschikt die nodig is om in de centrale diensten te kunnen optreden zonder taaladjunct in een procedure die een politieambtenaar betreft van de andere taalrol dan deze van hemzelf.

Ten slotte stelt de verzoeker dat uit de organisatietabel OT2ter, waarvan hij recent kennis heeft gekregen, blijkt dat het ambt van directeur-generaal een tweetalig ambt is. Aangezien niet blijkt dat O. Libois tweetalig is, is hij volgens de verzoeker manifest onbevoegd om op te treden.

8. De verwerende partij laat in haar laatste memorie nog gelden dat O. Libois op 15 juni 2011 een taalbrevet van Selor heeft behaald dat in overeenstemming is met de artikelen 9, § 2, eerste lid, 12 en 13 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 “tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966”. Volgens de verwerende partij toont dit brevet ten overvloede aan dat directeur-generaal O. Libois beschikt over een voldoende taalkennis opdat kan worden aangenomen dat verzoekers recht om in de tuchtprocedure te worden begrepen, op geen enkele wijze is geschonden. Deze taalkennis stond al vast sinds het behalen van het eerste taalbrevet op 14 mei 1990 en is sindsdien, zo blijkt, enkel nog verbeterd.

## *Beoordeling*

9. De verzoeker is tewerkgesteld bij de verkeerspost van de federale wegpolie te Oudergem. Een dergelijke verkeerspost behoort niet tot de centrale diensten van de federale politie. Aangezien hij een werkkring heeft van meer dan één gemeente, maar niet het ganse land bestrijkt, gaat het om een gewestelijke dienst in de zin van artikel 32 van de bestuursstaalwet.

Luidens artikel 35, § 1, van de bestuursstaalwet valt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring ofwel uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad ofwel gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied of uit beide taalgebieden bestrijkt, onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Als ambtenaar van de Nederlandse taalrol van een dergelijke dienst heeft de verzoeker er krachtens de bestuursstaalwet recht op dat alle beslissingen die verband houden met zijn statuut in het Nederlands worden voorbereid en getroffen, zonder tussenkomst van vertalers. Dit betekent dat, ongeacht de vraag of de beslissing genomen wordt door een ambtenaar van de betrokken gewestelijke dienst - in welk geval het gaat om het taalgebruik in de binnendienst, geregeld door artikel 35, § 1, samengelezen met 17, § 1, B, 1°, van de bestuursstaalwet - dan wel door een ambtenaar van het centraal bestuur waarvan de gewestelijke dienst afhangt - in welk geval het gaat om het taalgebruik van de centrale dienst in zijn relatie tot een gewestelijke dienst, geregeld door artikel 39, § 1, samengelezen met artikel 17, § 1, B, 1°, van de bestuursstaalwet -, alle personen die een beslissing nemen in het kader van een tuchtvordering tegen de verzoeker en inzonderheid de ambtenaar die de straf uitspreekt, persoonlijk kennis moeten kunnen nemen van alle stukken die noodzakelijk in het Nederlands gesteld zijn en dat zij ook in staat moeten zijn om de mondelinge verklaringen in die taal te begrijpen, hetgeen vereist dat die personen bewijzen dat zij een objectief vastgestelde reële kennis hebben van het Nederlands.

De omstandigheid dat de tuchtwet aan bepaalde organen, te dezen de directeur-generaal, een toegewezen bevoegdheid opdraagt, stelt het bestuur niet vrij van de verplichting om de bestuurstaalwet na te leven. Het recht om te begrijpen en begrepen te worden, waarop een tuchtrechtelijk vervolgd ambtenaar zich onverkort moet kunnen beroepen, impliceert dat de ambtenaren die een beslissing nemen in zijn zaak tot dezelfde taalrol behoren of minstens dat zij het objectief bewijs kunnen overleggen dat zij de taal van de ambtenaar even goed begrijpen als iemand die tot zijn taalrol behoort.

10. Op taalvlak wordt de organisatie van de federale politie geregeld door artikel 43 van de bestuurstaalwet. Artikel 43ter van de bestuurstaalwet, ingevoegd bij de wet van 12 juni 2002, bevat de - afwijkende - regeling voor de federale overheidsdiensten (FOD's), bedoeld in het koninklijk besluit van 7 november 2000 houdende oprichting en samenstelling van de organen die gemeenschappelijk zijn aan iedere federale overheidsdienst. De federale politie is niet georganiseerd als een FOD. Bijgevolg blijven de centrale diensten ervan onder de toepassing vallen van artikel 43 van de bestuurstaalwet. Was het de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever om de centrale diensten van de federale politie onder de toepassing te brengen van artikel 43ter (zie het voorontwerp van wet en het advies van de Raad van State daarover, stuk Kamer, Doc 50 1458/001, p. 38 en 53), dan blijkt dat opzet niet geformaliseerd te zijn in de uiteindelijk aangenomen teksten en een uitzonderingsbepaling moet beperkend worden uitgelegd.

11. Krachtens artikel 43, §§ 2 en 4, van de bestuurstaalwet worden alle ambtenaren naargelang de taalrol waartoe zij behoren, ingeschreven op het Nederlandse of het Franse kader. De taalrol wordt bepaald op grond van het diploma of op grond van een examen waaruit blijkt dat zij de andere taal dan deze van hun diploma “even goed” kennen. Dit examen “voor het vaststellen van het taalregime dat in de plaats komt van het opgelegde diploma” wordt nader geregeld in artikel 7 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis

voorgeschreven bij artikel 53 van de bestuurstaalwet. Artikel 43, § 3, van de bestuurstaalwet, waarmee het tweetalige kader wordt ingesteld, bepaalt in zijn derde lid dat de toegang daartoe afhankelijk is van het slagen voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, tenzij de ambtenaar zijn onderwijs in die taal heeft genoten. Dit examen voor de toegang tot het tweetalige kader wordt nader geregeld in artikel 12 van het voormelde koninklijk besluit van 8 maart 2001.

12. O. Libois, directeur-generaal van de DGA, die de tuchtstraf aan de verzoeker heeft opgelegd, behoort tot het Franse taalkader. Hij kon slechts in overeenstemming met de bestuurstaalwet over de tuchtzaak van de verzoeker beslissen wanneer het bewijs wordt voorgelegd dat hij zelfstandig de zaak in het Nederlands kon behandelen, wat betekent dat hij door een taalexamen het bewijs moet hebben geleverd van de daarvoor vereiste kennis van het Nederlands.

Aangezien de bestuurstaalwet vereist dat het tuchtdossier van de verzoeker geheel in het Nederlands wordt afgehandeld - wat in dit geval betekent dat O. Libois de tuchtzaak even goed als een Nederlandstalige moest kunnen behandelen -, dringt het besluit zich op dat O. Libois het bewijs moet voorleggen van de kennis van het Nederlands die “even goed” is als deze van zijn diploma, of toch zeker het bewijs van een kennis die hem toeliet te kandideren voor het tweetalige kader overeenkomstig artikel 43, § 3, derde lid, van de bestuurstaalwet.

13. De verwerende partij bewijst met een stuk neergelegd in het administratief dossier dat O. Libois geslaagd is voor het taalexamen bedoeld in artikel 3 van de wet van 30 juli 1938 betreffende het gebruik der talen bij het leger. Zij brengt daarvoor een brevet voor van de “connaissance effective de la seconde langue pour candidats-officiers de carrière” dat O. Libois op 14 mei 1990 behaalde in de Koninklijke Militaire School.

Dat brevet is verkregen op grond van de regeling van de talenkennis bij het leger en voldoet op zich niet aan de voorwaarden van de

bestuursstaalwet. Volgens de verwerende partij bestaat er evenwel een gelijkgeschakelingsregeling. Zij verwijst daarvoor naar de bijlage 14 bij het RPPol.

14. Artikel XII.VII.28 en de bijlage 14 van het RPPol regelen ten voordele van de leden van het operationeel korps van de Rijkswacht die naar de eengemaakte politiestructuur overgaan, de gelijkwaardigheden tussen de niveaus van taalkennis bedoeld in de wet van 30 juli 1938 en die bedoeld in de bestuursstaalwet. Deze overgangsbepaling, waarvan de uitwerking niet in de tijd werd beperkt, is door artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001 bekrachtigd en geldt dus als een wettelijke bepaling.

Bijlage 14 bij het RPPol stelt de volgende gelijkwaardigheden vast:

|                                                                                                |                                                                                                                                                                                                                                              |
|------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| “ WET VAN 30 JULI 1938<br>BETREFFENDE HET GEBRUIK DER<br>TALEN BIJ HET LEGER                   | KONINKLIJK BESLUIT VAN<br>18 JULI 1966 HOUDENDE<br>COÖRDINATIE VAN DE WETTEN<br>OP HET GEBRUIK VAN DE TALEN<br>IN BESTUURSZAKEN                                                                                                              |
| de in artikel 2, eerste en tweede lid,<br>bedoelde kennis van de Franse of<br>Nederlandse taal | de in de artikelen 15, § 1, 21, derde lid,<br>38, § 1 en 43, § 4, eerste en vierde lid,<br>bedoelde kennis van de Franse of<br>Nederlandse taal voor het niveau 1                                                                            |
| [...]                                                                                          | [...]                                                                                                                                                                                                                                        |
| de in artikel 3 bedoelde kennis van de<br>Franse of Nederlandse taal                           | 1° de in de artikelen 21, § 5, 38, § 4, en<br>46, § 5, bedoelde kennis van de Franse<br>of Nederlandse taal voor het niveau 1<br>2° de in de artikelen 21, § 4, 38, § 4, en<br>46, § 4, bedoelde kennis van de Franse<br>of Nederlandse taal |
| de in artikel 5 bedoelde kennis van de<br>Franse of Nederlandse taal                           | de in artikel 43, § 3, derde lid, bedoelde<br>voldoende kennis van de Franse of<br>Nederlandse taal                                                                                                                                          |
| de in artikel 7 bedoelde kennis van de<br>Franse of Nederlandse taal                           | 1° de in artikel 43, § 3, derde lid,<br>bedoelde kennis van de Franse of<br>Nederlandse taal<br>2° de in de artikelen 15, § 1 en 38, § 1,<br>bedoelde kennis van de Franse of<br>Nederlandse taal voor het niveau 1                          |
| [...]                                                                                          | [...]                                                                                                                                                                                                                                        |
| de in artikel 8, derde lid, bedoelde kennis<br>van de Franse of Nederlandse taal               | 1° de in de artikelen 15, § 1, 21, § 1,<br>derde lid, 38, § 1 en 43, § 4, eerste en<br>vierde lid, bedoelde kennis van de                                                                                                                    |

|       |                                                                                                                                                                                                                                                                                |
|-------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|       | Franse of Nederlandse taal voor het niveau 2<br>2° de in de artikelen 21, § 5, 38, § 4, en 46, § 5 bedoelde kennis van de Franse of Nederlandse taal voor het niveau 2<br>3° de in de artikelen 21, § 4, 38, § 4, en 46, § 4 bedoelde kennis van de Franse of Nederlandse taal |
| [...] | [...]                                                                                                                                                                                                                                                                          |

»

Volgens deze bijlage 14 volstaat het brevet van O. Libois, dat verwijst naar artikel 3 van de wet van 30 juli 1938, als bewijs van de taalkennis vereist door de artikelen 21, §§ 4 en 5, en 38, § 4, - verantwoordelijk voor het behoud van de eenheid in de rechtspraak of in het beheer van de dienst en omgang met het publiek in Brussel-Hoofdstad en in gewestelijke diensten met taalgemengd regime - en de taalkennis vereist door artikel 46, §§ 4 en 5, - hoofd van de dienst en omgang met het publiek in een uitvoeringsdienst met zetel buiten Brussel-Hoofdstad - van de bestuurstaalwet. Voor de toegang tot het tweetalige kader - artikel 43, § 3, derde lid, van de bestuurstaalwet - is evenwel vereist dat de betrokkene heeft voldaan aan artikel 5 van de wet van 30 juli 1938, dit wil zeggen dat hij met vrucht het taalexamen voor bevordering tot majoor heeft afgelegd of dat hij zich kan beroepen op het door artikel 7 van die wet ingestelde vermoeden van grondige kennis van de tweede taal. Om te kunnen verwijzen naar de taalkennis bedoeld in artikel 43, § 4, eerste lid, van de bestuurstaalwet, moet de betrokkene, wanneer hij als in dit geval tot het niveau 1 behoort, het bewijs van taalkennis overleggen bedoeld in artikel 2, eerste en tweede lid, van de wet van 30 juli 1938.

15. De verwerende partij bewijst niet dat O. Libois, met het taalbrevet dat zij voorlegt, voldoet aan de vereisten waarvan de bestuurstaalwet het optreden van de tuchtoverheid bij de federale politie afhankelijk stelt, zowel in het geval daarmee bedoeld wordt op de taalkennis bedoeld in artikel 43, § 4, eerste lid, van de bestuurstaalwet - de taalkennis die in de plaats komt van het diploma - als in het geval daarmee bedoeld wordt op de taalkennis bedoeld in artikel 43, § 3, derde lid, van de bestuurstaalwet - de taalkennis om opgenomen te worden in het tweetalige kader.

Het bewijs ligt dan ook niet voor dat de tuchtzaak van de verzoeker volledig afgehandeld is in zijn taal.

16. De verwerende partij voegt bij haar laatste memorie nog een stuk waaruit blijkt dat O. Libois op 15 juni 2011 bij Selor het bewijs heeft geleverd van een bepaalde kennis van het Nederlands. Uit dat certificaat blijkt dat hij geslaagd is in de testen bedoeld in de artikelen 12 en 13 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Artikel 12 betreft het taalexamen voor de toegang tot het tweetalige kader bedoeld in artikel 43, § 3, derde lid, van de bestuurstaalwet.

De bestuurstaalwet, die van openbare orde is, regelt op imperatieve wijze welk niveau van taalkennis O. Libois moet kunnen bewijzen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. Met het voorgelegde stuk bewijst de verwerende partij niet dat de voornoemde directeur-generaal van de DGA op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing over de vereiste taalkennis beschikte.

17. Het middel is gegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene Directie Bestuurlijke Politie van de Federale Politie van 3 april 2009 waarbij aan Thierry De Bilde de zware tuchtstraf van de schorsing van één week wordt opgelegd.**

**2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 mei 2012,  
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| André Vandendriessche, | kamervoorzitter, |
| Daniël Moons,          | staatsraad,      |
| Bert Thys,             | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Vera Wauters,          | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Vera Wauters**

**André Vandendriessche**